

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta
Maksā 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 14 (6018)
SESTDIEN
1990. gada 3. februārī

Jauni kolhozi — „Gailiši“ un „Rušona“

□ Tuvākajā laikā savas robežattiecības nokārtos divas jaunas saimniecības. Sodien jau ir pilnīgi skaidrs, ka pamati vienas lielas, grūti pārvaldāmas saimniecības «Rušona» sadalīti jau ielikti. Tā vēlējas saimniecībā strādājošie, tam piekrita rajona Tautas deputātu padome, bet pavisam nesen saņemts republikas Ministru Padomes lēmums (pieņemts 15. janvārī) par padomju saimniecības «Rušona»

sadalīšanu divos kolhozos — «Gailiši» un «Rušona». Grūtākais vēl priekšā — mantas sadale un katras saimniecības ekonomiskā nostiprināšana. Protams, arī jaunizveidotā kolhoza «Gailiši» nodrošināšana ar labiem speciālistiem. Sīs pat lēmums paredz atļaut padomju saimniecībai «Rušona» izņēmuma kārtā bez atlīdzības nodot jaunizveidotajām saimniecībām pamatfondus un apgrozījuma līdzekļus saskaņā ar

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas apstiprināto aktu. □ Nelielas izmaiņas arī Dzeržinska un Suvorova kolhozu laudim. Minētais lēmums, ņemot vērā pilnvaroto sapulču lūgumu, kā arī izpildot LPSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšlikumu, atļauj Suvorova kolhozu pārdēvēt par kolhozu «Silajāni», bet Dzeržinska kolhozu — par kolhozu «Smelteri».

A. VELDRE

Pateicības vārdi veterāniem

Zeme nemil gadījuma cilvēkus. Tai vajadzīgi isti saimnieki, kuri zemi, tāpat kā savu veco māti, nepametīs vienu, bet būs tai uzticīgi, lai kādas vien liktas nepiemeklētu. Tikai tādus cilvēkus zeme atalgo ar saviem augļiem.

Par šādiem, lūk, cilvēkiem ritēja saruna janvāra vidū Silajāņu kultūras namā, kad pelnītā atpūta izvadījām 12 darba veterānus.

Mēs satiekam pazīnas, kaimiņus, draugus. Sasveicināties, apmainīties ar dažiem nenozīmīgiem vārdiem un bieži vien pat nepadomājam: kas viņi ir par cilvēkiem, par ko domā, uz ko tiecas? Uz šiem jautājumiem atbildes sniedza Suvorova kolhoza speciālisti, kuri iepazīstināja ar katru jubilaru.

Agronome V. Višņakova pastāstīja par pirmajiem mehānizatoriem M. Skuratovu un G. Krotovu, kuri par traktoristiem nostrādājuši 38 gadus. Jau tālajos piecdesmitajos gados, būdami jaunekļi, viņi sapņoja par tehniku, kas aizvietos zirgu, arklu, ecēšas. Viņu sapni ir piepildījušies. Abi pilnībā apguvuši augsimniecības tehniku, lai gan līgajos darba gados mainījās traktoru markas, piekabes inventārs, kā arī darbu veidi.

— Kamēr vēl ir spēks, turpi-

nāsim strādāt, — solīja abi pieredzes bagātie mehānizatori. Ik dienas uz fermām iet lopkopji, lai aprūpētu lopus, ražotu pienu un gaļu rajona iedzīvotāju galdam. Viņu darbs nav viegls, taču šie cilvēki nav raduši sūdzēties par grūtībām. Tāpēc

Cilvēks un viņa darbs

siltus pateicības vārdus kolhoza galvenā zootehniķe J. Kudrašova teica cūkkopei L. Volkovai, slaucējai A. Piskunovai, lopbarības pieveidotājam A. Piskunovam.

Saimniecības galvenā agronome J. Ivanova sacīja: «Grūti, bet vajadzīgu darbu veic arī mūsu laukkopji. Nepieciešamības gadījumā viņi aizvieto arī lopkopi vai pat brigadierus, ja tie, piemēram, saslimst. Tāpēc par pašizlīdzīgu darbu piedies mūsu laukkopjiem M. Zabalujevai, M. Smirnovai, I. Smirnovai, F. Jeršovai, N. Cvetkovai.»

Kopā ar mūsu kolhoza laudim tika sumināta arī skolotāja Tatjana Koļesņikova. Silajāņu skolas skolotāji izskatītojuši, ka 37 darba gados viņa uz skolu un no tās veikusi 42 tūkstošus kilometru. Bet cik sirds siltuma viņa

dāvājusi pirmklašniekiem, kas pirmoreiz palikuši svešā klasē bez māmiņas? Cik bērniem viņa iemācījusi lasīt un rakstīt? Vai to var izskatīt? Ciemā visi zina Tatjanas Koļesņikovas labestību, viņas godīgumu un taisnīgumu.

Silajāņu sakaru nodaļas prieksniece N. Gruzdova ar pateicības vārdiem pavadīja godam nopelnītā atpūta pirmo pastnieci A. Oļesovu. Reti kurš spējis šini darbā nostrādāt tik daudzus gadus. Un kā vēl nostrādāt! Bez aizkavēšanās allaž piegādātas vēstules, žurnāli, laikraksti, naudas pārvedumi, pensijas, nokārtota parakstīšanās uz preses izdevumiem.

Ciema darba veterānus šini svinīgajā pasākumā neāzmirsa apsveikt arī Salatētis un Sniegbaltīte, kuri bija paņēmuši sev līdzī «mazbērņus». Skanēja veterāniem veltīts koncerts, notika loterija, katrs veterāns saņēma piemiņas aplieciņu.

Lūk, tā pavadīt pelnītā atpūta savus ciemā ļaudis pie mums, Silajānos, jau kļuvis par tradīciju. Un šo tradīciju mēs turpināsim.

K. ZABALUJEVA,

Suvorova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre

□ Izslaukt no vienas raibaļas gadā vidēji 10 000 kilogramu piena — tādu mērķi izvirzījusi agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhoza lielfermas «Progress» govju mehānizētās slaukšanas meistare Marija Lazareva (attēlā). Cik tas reāli, rādīs laiks un, protams, pašas lopkopes darbs. Bet jau pagājušā gadā viņa sasniedza atzīstamu rezultātu — no vienas savas grupas govīs izslauca vidēji vairāk nekā 8 000 kilogramus piena. Marija Lazareva bija labākā starp slaucējām, kuras aprūpē mēlnraibās govīs.

J. SALNAVIEŠA foto

● 4. februārī — atkārtota balsošana 12. Preiļu vēlēšanu apgabalā

Deputāta kandidāts Jāzeps Šņepsts

12. Preiļu vēlēšanu apgabalā rajona padomes deputāta atkārtotajās vēlēšanās balotējas agrofirmas «Sarkanais Oktobris» lopkopības speciālists, veterinārārsts Jāzeps Pēteris d. Šņepsts. Ar pašizlīdzību darbā, augstu profesionālo un cilvēcisko ētiku, dziļu politiskās situācijas izpratni, humanismu viņš sabiedrībā iemantojis autoritāti un cieņu.

Jāzeps Šņepsts dzimis 1960. gadā Preiļu rajona Aizkalnes ciema Zelvos. Mācījies Bēbrenes sovhoztehnikumā, strādājis Daugavpils rajonā, dienējis Padomju Armijā. 1986. gadā absolvējis LLA. Pēc akadēmijas beigšanas strādāja kolhozā «Krasnij Oktjabrj» par galveno veterinārārstu, no 1987. gada līdz 1989. gada novembrim — par embriju transplantācijas punkta vadītāju.

Pašlaik strādā par veterinārārstu. Par darba profila maiņu sabiedrība ir informēta no preses materiāliem.

Vēlreiz daži punkti no deputāta kandidāta Jāzepa Šņepsta darbības programmas:

□ iedibināt patiesu tautvaldību, ņemot tai jebkuru slepenību;

□ realizēt daudzpartiju sistēmu;

□ panākt preses neatkarību no administrācijas ietekmes un cenzūras;

□ kategoriski vērsties pret tiem, kuri savu dienesta stāvokli savtīgi izmanto pirmsvēlēšanu cīņā vai ikdienas darbā;

□ visos vadošajos amatos cilvēkus levelēt uz aizklātu un alternatīvu vēlēšanu pamata;

□ darbs un tikai darbs var būt visu ienākumu avots;

□ ieviest saimniecisko aprēķinu visās ekonomikas struktūrvienībās;

□ noteikt cenzu, cik ilgi cilvēks var ieņemt vadošu amatu;

□ darīt visu augsti izglītotas un tikumiskas cilvēku sabiedrības atdzimšanai, veikt radikālu izglītības reformu un politiskās sistēmas humanizāciju.

Jāzeps Šņepsts netiecas pēc varas. Viņš grib būt kopā ar tautu tās izšķirošajās dienās, aizstāvēt mūs visus pret patvaļu un varmācību, lestaties par patiesas tautvaldības nodrošināšanu mūsu rajonā.

Aicinu 12. Preiļu vēlēšanu apgabalā vēlētajus nodot savas balsis par Jāzepu Šņepstu.

V. MICĀNE,

deputāta kandidāta uzticības persona

Līvānos — jauns veikals

- Sonedēļ Līvānos, Kuldīgas ielā 8, atvērts jauns pārtikas preču veikals. Samērā īsā laikā Līvānu kooperatori spēja kādreizējās dzīvojamās telpas pārveidot tirdzniecības uzņēmumā. Izdevumus — 5 tūkstošus rubļu — kapitālamam remontam sedza rajona patērētāju biedrību savienība.

Lai gan tirdzniecības zāle nav liela — tikai 28 kvadrātmetri, veikalā ir plašs pārtikas preču klāsts. Atliek tikai novietēt, lai tā būtu vienmēr.

Pār jaunā veikala atvēršanu visvairāk acīmredzot, priecājas apkārtnējo individuālo māju īpašnieki, jo šini pilsētas rajonā pēc ugunsgrēka tā devētajā «akmens ziedā» valrākus gadus nebija savas tirdzniecības uzņēmuma. Par pircēju priekšzīmīgu apkalpošanu tagad ir gatavas gādāt veikala vadītāja I. Agejeva, pārdevēja L. Putāne un fasetāja M. Kalvāne.

I. IVANOVA

Pārskats

pār piena izslaukumiem (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju janvāra III dekadē (kg)	+ —, salīdz. ar to pašu laiku 1989. g. (kg)	+ —, salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	12,8	+1,2	+0,3
Leņina	9,8	+0,8	+0,1
«Sarkanā ausma»	9	-0,3	+0,4
«Zelta vārpa»	8,9	+0,9	+0,2
«Galēni»	8,3	-0,3	+0,3
«Ezerciems»	8,2	+2,8	+0,6
«Dubna»	8	+1,8	+0,5
«Vārkava»	7,9	+1,3	
«Smelteri»	7,9	+1,2	+0,6
«Nākotne»	7,8	+0,8	
Kirova	7,7		+0,4
«Jersika»	7,3	-1,6	+0,1
Aglonas p. s.	7,3	-0,9	+0,1
«Dzintars»	7,2	+0,4	+0,4
«Rozupe»	7,0	+0,3	-0,2
«Vanagi»	6,9		+0,4
Rušonas p. s.	6,6	-0,4	+0,1
«Sīkukalns»	6,5		+0,1
K. Marksa	6,4	+1,0	+0,2
Raiņa	6,3	-1,0	-0,3
Rudzātu p. s.	6,3	+0,2	-0,2
«Silajāni»	6		-0,4
RAJONĀ	8,1	+0,6	+0,2

Latvijas
vēlētāji!

□ Tuvojās vēlēšanas, kurās pirmo reizi pēc 1940. gada Latvijas okupācijas juma ir dota iespēja Augstākajā Padomē ievēlēt cilvēkus, kuri Latvijas nākotni redz kā brīvas, neatkarīgas un demokrātiskas republikas nākotni.

□ LLA Tautas frontes un LLS nodaļu valdes aicina būt pēc iespējas vienotiem šajā Latvijai tik svarīgajā brīdī.

□ Neplelausim, lai sāncensī kļūtu par ienaidniekiem.

Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas LIF un LLS nodaļu valdes

KA RADAS ideja atjaunot LSDSP darbību Latvijā?
— Doma, ka Latvijā nepieciešams atjaunot sociāldemokrātu partiju, radās pirms vairākiem gadiem. Bija arī konkrēti cilvēki, kuri mēģināja to izdarīt. Tas bija 1985. gadā, taču toreiz partijas darbību atjaunot neizdevās, daudzi sociāldemokrātisko ideju piekritēji tika arī represēti. Vajadzēja palet notekām laikam, vajadzēja izmainīt situāciju PSRS, tekams radās reāla iespēja LSDSP atjaunošanai. Jāatzīst, ka to veicināja demokrātijas un atklātības attīstība, tā dēvētās jaunās domāšanas iesakņošanās arī iekšpolitikā. Tā ir realitāte, un mēs negribam nolēgt, ka tieši PSRS valdības politika ir sekmējusi LSDSP atjaunošanas procesu.

Mūsu partija neuzsāka darbu no jauna, tā teikt — tukšā vietā. Tā savu darbību tikai atjaunoja, jo Latvijā sociāldemokrātiskajām idejām ir dziļas vēsturiskas saknes. Turklāt ārzemēs visu laiku darbojas LSDSP Ārzemju komiteja. Tā sastāvā arī sociālistiskajā Internacionālē. Tiesa, Ārzemju komitejai Internacionālē nebija pilns statuss, proti — tai bija dotas tikai padomdevēja tiesības. LSDSP XX kongress juridiski pabeidza partijas atjaunošanu, un tagad tā uzņemta sociālistiskajā Internacionālē kā pilntiesīga locekle. Piebūdišu, ka mūsu partijas goda priekšsēdētājs Bruno Kalniņš ir arī sociālistiskās Internacionāles goda priekšsēdētājs, un viņa autoritāte šajā starptautiskajā sociāldemokrātiskā un sociālistiskā partiju apvienībā (tajā apvienojusās vairāk nekā 40 patstāvīgas partijas) ir ļoti liela.

Pilnvaras atjaunot LSDSP darbību Latvijā mēs saņēmām kā no Bruno Kalniņa, tā arī no Ārzemju komitejas, kura ir paudusi latviešu sociāldemokrātu domas un pārstāvējusi viņu intereses sociālistiskajā Internacionālē visus pēckara gadus. Tagad esam saplūduši vienā organizācijā. Ārzemju komiteja joprojām pastāv, bet tā darbojas kopējās partijas ietvaros. Šī savdabība nemā vērā, veidojot partijas vadošos orgānus. LSDSP priekšsēdētājs ir Valdis Steins no Latvijas, bet viņa pirmais vietnieks — Ārzemju komitejas priekšsēdētājs.

Cik biedru šobrīd apvieno jūsu partija?
— Mēs vēl nevaram teikt, ka mūsu partija šobrīd ir masu partija. Tās veidošanās process tikai sācies, bet tas turpina attīstīties, un līdz ar to pieaug arī LSDSP biedru skaits. Patlaban sociāldemokrātu partijā iestājušies aptuveni 1000 cilvēki. Uz XX kongresa brīdi, tas ir — pašējās gada decembra sākumā, bija 700 biedri. Šajā skaitā ietilpst arī Ārzemju komiteja.

Un cik liela ir Latgales organizācija, kuras komitejas priekšsēdētājs jūs esat?
— Latgales organizācija nav liela. Piemēram, Līvānos ir seši LSDSP biedri, partijas kopa veidojas arī Preiļos. Vislielākās organizācijas ir Balvu un Daugavpils rajonos, arī Rēzeknē. Nesen LSDSP kopa nodibinājis Ludzā. Pavisam Latgales organizācija patlaban ir apmēram 60 LSDSP biedri.

Partijās rindās aug, taču šis process nav viegls. Sevišķi pie mums. Latgalē. Te es saskāru divus iemeslus. Pirmās — gadu desmitiem ilgi kultivētā vienpusēja, negatīva attieksme pret sociāldemokrātiem. Atcerēsimies, kā sociāldemokrātus vērtēja stalinisma laikā — sociālisti.

Tātad — «tautas ienaidnieki». Bet ko darija ar «tautas ienaidniekiem», jūs labi zināt. Otrs iemesls — cilvēku pasivitāte. Jā, daudzi ir neapmierināti ar pašreizējo stāvokli sabiedrībā, bet mūsu atmodas laiks vēl ir pārāk īss, lai cilvēki izdarītu savu politisko izvēli, organizatoriski saistītos ar kādu jauno partiju vai sabiedriski politisko organizāciju atbilstoši saviem uzskatiem. Sevišķi tag jūtam Latgalē, jo pie mums politiskā aktivitāte tomēr ir zemāka nekā citos Latvijas novados.

šina arī mazākuma tiesības uz savu viedokli, tiesības to aizstāvēt. LSDSP bija un arī tagad, pēc savas darbības atjaunošanas, būs partija, kurā domine demokrātisms.

Jūs minējāt, ka LSDSP ir internacionāla partija. Vai tas nozīmē, ka tās rindās ir ne tikai latvieši, bet arī citu Latvija dzīvojošo tautību cilvēki?

— Jā, Latvijas Sociāldemokrātiskajā strādnieku partijā tiek uzņemti visi, kas atzīst tās Statūtus un Programmu, neatkarīgi no tautības, rases piederības utt.

idejas vienmēr bijušas sociāldemokrātu darbības pamatā, un civilizācijas attīstība pierādījusi to dzīvotspēju. To pierādā dzīves līmenis daudzās Rietumeiropas valstīs, kur sociāldemokrāti ir pie varas. Piemēram, Zviedrijā. Mēs iestājamies arī par humānas sabiedrības izveidi, kurā dominētu nevis savstarpēja neiecietība un naida starp šķirām vai atsevišķām sociālajām grupām, bet gan vispārīlvēciskās vērtības.

Oponenti man te var iebilst: sociāldemokrātiskā kustība taču

publikas Augstākās Padomes vēlēšanām. Daudzi tagad aizvainoti kliez, ka sociāldemokrāti izvirzījuši lozungu par padomēm bez komunistiem, ka mums nav taisnība, ka jāatbalsta progresīvie komunisti utt.

Bet te jāizprot viena lieta, proti — pret ko iestājas LSDSP? Mēs viennozīmīgi iestājamies pret PSKP organizāciju kā tādu, pret tās ideoloģiju. Bet mēs nesam pret konkrētiem cilvēkiem, arī pret komunistiem, ja tie ir gatavi darboties brīvas un demokrātiskas Latvijas izveidē ārpus PSRS sastāva. Te komunistiem vajadzētu tikt skaidrībā pašiem ar sevi: par ko viņi ir un pret ko? Kā, piemēram, to izdarīja Lietuvas komunisti. Viņi atklāti deklarējuši savu nostāju republikas suverenitātes, demokrātijas un neatkarības jautājumos. Un Lietuvas tauta viņus atbalsta. Jo nevienas partijas intereses nedrīkst būt primāras. Ja partija pastāv tikai sevī pārstāvēšanas dēļ, ja primāras ir partijas nevis tautas intereses, tad tāda partija agri vai vēlu aizies bojā. Lietuvas komunisti to ir sapratuši.

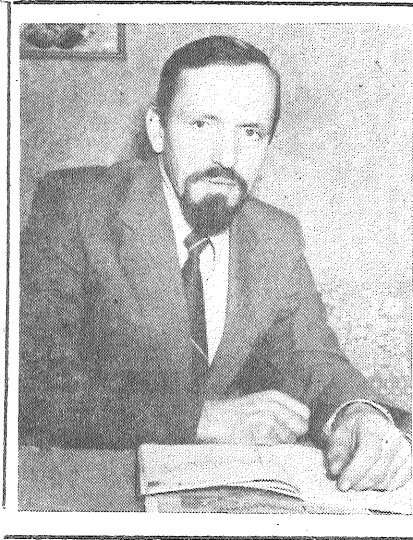
Ja arī Latvijas Kompartijas biedri skaidri noteiks savas pozīcijas šajos jautājumos, tad arī mēs varam izanalizēt, ar ko konsolidēties, bet ar ko — nē. Bet šobrīd par to runāt ir pārāgri. Laiks rādīs, kādu ceļu izvēlēsies Latvijas Kompartija. Es negribu lejaukties citas partijas iekšējās lietās, tomēr man liekas, ka šī laika nav atvēlēts daudz. Turpinot vilcināties, Kompartija tautas acīs var galīgi zaudēt autoritāti, kura šobrīd vēl turas, pateicoties tieši progresīvi domājošajiem komunistiem.

Ja runājam par sadarbību ar citām sabiedriski politiskajām organizācijām, tad vispirms jāmin vislielākā — Latvijas Tautas fronte. Šī organizācija ietver sevī ļoti plašu politisko spektru, LSDSP ar to sadarbojas un sadarbosies jautājumos, kas atbilst mūsu mērķiem. Tiesa, man liekas, ka LTF pēdējā laikā sākusī birokratizēties. Bet tas ir mans subjektīvais vērtējums. Saskaņus punkti mums ir arī ar Latvijas Nacionālās neatkarības kustību, citām organizācijām, kas iestājas par brīvu un demokrātisku Latviju.

Tomēr uztrauc, ka republikā nav vienotības, bet konservatīvie spēki turpretim pēdējā laikā demonstrē apskaužamu konsolidāciju. Atcerēsimies vēsturi: kad trīsdesmito gadu sākumā Vācijā savā starpā plūcās sociāldemokrāti un komunisti, pie varas nāca Hitleri. Vai nevar gadīties tā, ka izmantojot mūsu ķildas, arī pie mums pie varas var nākt diktators — jauns Stalīns?

— Garantēt, protams, nevar neko. Taču neticu, ka sāktu demokrātizācijas procesu iespējams apturēt. Tauta to nepieļaus. Bet kas attiecas uz nesaskaņām starp sociāldemokrātiem un komunistiem, tad, atkārtoti vēlēiz, — viss būs atkarīgs no tā, kādu nostāju ienems Latvijas Kompartija. Tā stāv izvēles priekšā, un ja šī izvēle tiks izdarīta tautas labā, atbilstoši tās interesēm, tad visu progresīvo spēku konsolidācija būs iespējama. Cita ceļa, ja gribam mūsu Latviju redzēt brīvu un demokrātisku, vienkārši nav.

Interviju sagatavoja P. PIZELIS

LSDSP: ceļš uz atjaunotni

Latvijā savu darbību atjaunojusi Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija. LSDSP XX kongress, kas notika pagājušā gada decembra sākumā, pieņēma partijas Statūtus un Programmu, ievēlēja vadošos orgānus. Šajā sakarā — saruna ar LSDSP Centrālās Komitejas locekli, LSDSP Latgales organizācijas komitejas priekšsēdētāju **ANDREJU GARJĀNU**.

Taču, kā jau teicu, process ir sācies un turpinās. Un tas ir galvenais. Cik vajadzēs laika, lai LSDSP kļūtu par masu partiju, pateikt grūti. Bet viens gan ir skaidrs — sociāldemokrātiskās idejas kļūst arvien populārākas, un mūsu partija, atšķirībā varbūt no dažām citām partijām, cilvēki stājas tikai idejiskās pārliecības dēļ.

Neviena politiska organizācija, bet partija josevišķi, nevar cerēt uz panākumiem, ja tās nenoformējas arī organizatoriski, neizveido elastīgu struktūru...

— Bez šaubām. Kompartija deklarējuši demokrātiskā centrālisma principu, bet mums tas nav pieņemams, jo šis princips agri vai vēlu pārtop birokātiskā centrālismā, kas sasaišta rokas lerindas partijas biedriem. Tāpēc sociāldemokrātu partijām, tajā skaitā arī LSDSP, vienmēr ir iestājušas un arī tagad iestājas par plašu demokrātiju partijas iekšējā dzīvē.

LSDSP pamats, tātad — galvenais posms, ir partijas biedru kopa, kurā jābūt vismaz trim cilvēkiem. Kopas var tikt veidotas dzīvesvietās, darba, vietās, kā arī pēc citiem principiem. Piemēram, var būt atsevišķu tautību kopas, jo mūsu partija ir internacionāla. Tāda, starp citu, tā bijusi kopš savas pastāvēšanas sākuma.

Kopas apvienojas novadu un zemju organizācijās. Mums ir Kurzemes, Zemgales, Vidzemes, Sēlijas, Latgales un Lielrīgas organizācijas, kuru darbību vada komitejas. Taču, uzsveru vēlreiz, galveno akcentu liekam tieši uz partijas biedru kopām, kuras ir suverēnas un kurām dotas ļoti lielas tiesības. Piemēram, jaunu biedru uzņemšana, kā arī izslēgšana no partijas notiek tikai kopās. Augstākstāvošā partijas orgāni gan var izteikt savus priekšlikumus, taču lemttiesības un galīgais vārds mēdier tikai vienītei Kopai. Tā ir arī daudzu citu jautājumu izlemšana. Demokrātisma princips partijas uzbūvē atšķirībā no demokrātiskā centrālisma nodro-

Tiesa, patlaban LSDSP rindās lielākoties iestājušies latvieši. Bet mūsu partijā jau organizējas arī krievu sekcija. Jo sociāldemokrātisko ideju piekritēji ir krievu, baltkrievu, ukraiņu un citu tautību cilvēku vidū. Patlaban vēl traucē, valodas barjera, bet ticu, ka drīz tās nebūs, un šie cilvēki atradīs ceļu uz mūsu partiju. LSDSP internacionālās tradīcijas, kuras veidojušās kopš tās pirmssākumiem, mēs saglabāsim un attīstīsim tālāk.

LSDSP kongress, kurā partija atjaunoja darbību Latvijā, pieņēma partijas Statūtus un Programmu. Par ko iestājas LSDSP?

— Galvenais, ko mēs akcentējam savā Programmā, ir tas, ka Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija konsekventi iestājas par brīvas un demokrātiskas Latvijas valsts izveidošanu ārpus PSRS. Šī mērķa labad pakārtota visa LSDSP darbība.

Mēs esam pret marksismu kā vienīgo pareizo mācību par sabiedrības attīstību. Marksisms atzīst šķiru cīņu, šķiru pretstātīšanu vienu otram, sabiedrības pārveidošanu revolucionārā ceļā, kā arī sludina citus postulātus, kuri, no mūsdienu aspekta raugoties, valrs neatbilst reālajai situācijai pasaulē. Sociāldemokrāti allaž ir iestājušies (un tas, ja atceramies vēsturi, nošķirā viņus no komunistiem) par civilizācijas attīstību nevis revolucionārā, citiem vārdiem — vardarbīgā, bet gan dabiskā evolūcijas ceļā. Vardarbība, lai cik cildenā arī nebūtu izvirzīte mērķi, sociāldemokrātiem nekad nav bijis pieņemams līdzeklis sabiedrības pārveidošanai. Tāpēc arī LSDSP, iestājoties par brīvas un demokrātiskas Latvijas valsts izveidi ārpus PSRS, redz šī mērķa sasniegšanu tikai nevardarbīgā, parlamentārā ceļā, bet nevis izvēršot brunotu cīņu, kā mums ir bīto piedēvēt viens otrs nelabvēļi. Šis princips mūsu Programmā ir deklarēts skaidri un nepārprotami.

Mēs iestājamies arī par plašu demokrātizāciju un sociālo taisnīgumu. Demokrātiskā sociālisma

radās uz marksisma bāzes, bet jūs, lūk, marksismu noliedzat. Nē, mēs atzīstam, ka arī Marksa mācība satur ne mazums ideju, kas ir pieņemamas un sevi atbilstošas (starp citu, daudzās Rietumeiropas valstīs tās pat efektīvāk realizētas nekā PSRS). Bet mums šodien marksisms nav pieņemams kā ideoloģija, kura sludina jau minēto šķiru cīņu un citas tamlīdzīgas idejas.

Markss dzīvoja 19. gadsimtā, un toreiz viņa mācība lielā mērā atbilda realitātei. To pašu var sacīt par Ļeņinu un viņa mācību. Taču cilvēce savā attīstībā aizgājusi tālu uz priekšu, un tagad pasaulē ir pavisam cita situācija, kuru ne Markss, ne Ļeņins neparedzēja un arī nevarēja paredzēt.

Ja esam spējīgi domāt reāli un kritiski pieiet sabiedriskajiem procesiem (atcerēsimies tā paša Marksa tezi: apšaubi visu!), tad jāatzīst, ka marksisms mūs tomēr velk uz 19. gadsimtu, bet cilvēce taču virzās uz 21. gadsimtu. Starp citu, to valrs nenoliedz arī daži Kompartijas līderi, kuri sāk atklāti iestāties par demokrātisko un humāno sociālismu. Tikai te nevajadzētu gan aizmirst, ka šīs idejas pirmie tomēr izvirzīja sociāldemokrāti. Un jau sen...

No republikas Konstitūcijas izslēgts pants par Kompartijas vadošo lomu. Latvijā sāk veidoties vairākpārījū sistēma. Kādu vietu republikas politiskajā spektrā ieņems LSDSP?

— Lai atbildētu uz šo jautājumu, jānoskaidro, kāda situācija ir Latvijas Kompartijā. Lai gan 6. panta Konstitūcijā valrs nav komunisti, gribam to vai negribam, joprojām ienem vadošos postenus daudzās sabiedriski un politiski nozīmīgās sfērās. Tāda ir realitāte, un ar to jāreķinās.

Sajā sakarībā rodas jautājums: vai LSDSP var sadarboties ar LKP? Šobrīd es nevaru atbildēt viennozīmīgi. Kā zināms, sabiedrībā ļoti atšķirīgu reakciju izraisīja LSDSP iniciatīva izveidot Demokrātisko bloku re-

Apbalvojumi mātēm

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs piešķīris apbalvojumus vairākām republikas daudz bērnu mātēm. Apbalvoto vidū ir arī divas mūsu rajona pārstāves.

Mājsaimniece Raisa Goba apbalvota ar otrās pakāpes ordeni «Mātes Slava». Otrās pakāpes «Mātes medaļa» piešķirta strādniecei Elizabetai Piskunovai.

LEŅINA KAROGS

Pārdomas par nākamā parlamenta sastāvu

Pēc pēdējās tautskaites datiem Latvijā dzīvo tikai nedaudz vairāk kā 50 procenti latviešu, bet Latgalē — 42 procenti. Latgalē krievu tautības iedzīvotāji arī sastāda 42 procentus, 16 procenti pāliek pārējām tautībām. Bet no šiem 42 procentiem latviešu, es uzskatu, ir tikai kādi 35 procenti latgaļi, kuri to apzinās.

Tātad, ja Latvijas parlamentā 18. martā ievēlēsīm kopumā pa republiku 201 deputātu, tad Latgalē no tiem pārstāvēti tikai 34 deputāti. Atšifrēju: Daugavpils — 9, Rēzekne — 3, Balvu rajons — 3, Ludzas rajons — 3.

Preiļu rajons — 3, Rēzeknes rajons — 3, Krāslavas rajons — 3, Daugavpils rajons — 3, no Jēkabpils rajona 5 deputātiem Latgales pusī varētu pārstāvēt 2, no Stučkas rajona 3 deputātiem Latgales daļu varētu pārstāvēt 1, no Madonas rajona Varakļānu pusī varētu pārstāvēt 1. Tātad — Latgales deputāti Latvijas parlamentā sastādīs tikai 16,9 procentus, noapaļojot — 17 procentus. Ko šie 17 procenti deputātu spēš panākt Latgales labā? Kā saka — pēc atbildes neprasās... Par tiem latgaļiešiem, kuri

var tikt ievēlēti ārpus Latgales, es domāju, runas nevar būt, jo viņu intereses no Latgalē dzīvojošo latgaļiešu interesēm daudzos jautājumos krasi atšķiras. Un — cik tad viņu arī ievēlēs?

Tāpēc, nesaasinot nacionālo spriedzi Latgalē, bet izprotot latgaļi, kā Latgales pamattautas, nomāktību visos iepriekšējos vēstures posmos, vajadzētu vēlētajiem būt realīstiem un padomāt, kā Latgales latgaļu skaitu parlamentā palielināt. Protams, daudz kas jau ir nokavēts, un deputātu skaitu no Latgales vairs neviens nepalielinās, ja iepriekš

par to netika padomāts. Bet varbūt tomēr kaut tā — cienījamā Latgales krievu tauta, balsioiet par latgaļu deputātu kandidātiem!

Būtu vēlams, lai ievēlētē Latgales deputāti Latvijas parlamentā izveidotu Latgales parlamentāriešu grupu. Ir jābūt koplatgalskais vienotas Latvijas idejā. Savādāk vēsture ne tikai atkārtosies, bet arī ar latgaļiem izspēlēs vēl dumjāku joku.

O. SLISANS, LKBS valdes loceklis

Durvis ver „Auseklītis“

TĀ NU sanācis, ka jaunais gads Preiļos sācies ar lielu notikumu — mazos preiļiešus uzņēmis bērnudārzs «Auseklītis». Sonedēļ notika tā atklāšana.

Visi, kas piedalījās šī svīnīgā pasākumā — pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas jaunais priekšsēdētājs Juris Bricis un pārējie —, to sauca par gaismas pili un izteica cerību, ka bērniem te būs labi, viņiem šeit radīsies iespējas attīstīties gan fiziski, gan garīgi. Gribas ticēt, ka no šīs mazās pils, kur dzīvos mazuļi, patiešām vienmēr izstaros labestība.

Jauno bērnudārzu bija lūgts un ieradās iesvētīt Preiļu katoļu draudzes dekāns Alberts Budže. Viņa vēlējums — lai šajā gai-

šajā namā jau kopš agras bērnības sāktu veidoties sava nodaļa patrioti. «No Latgales māla pikas var izveidot skaistu svētiņu, ko ar sajūsmu aplūkos ne tikai mūsu zemē, bet visur. No Latgales māla pikas var izveidot tikai parastu izbonu, kas nebūs nekādas apjūsmas un apbrīnas vērts. No Latgales māla pikas var neizveidot arī neko. Tāpat ir ar cilvēku un viņa personību,» sacīja dekāns. Viņš aicināja bērnudārza kolektīvu pūlīties, lai jaunais bērnudārzs attaisnotu savu vārdu «Auseklītis» — spožāko Latvijas zvaigzni.

Daudz labu vēlējumu «Jaunākais brālītis «Auseklītis»» saņēma no Preiļu pilsētas un Līvānu bērnudārzu un Preiļu uzņēmumu kolektīviem.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgonis Sņikers sacīja, ka, stājoties jaunajā amatā, patikami piedzīvot šādu priecīgu notikumu — jaunas, tik gaidītas un tik labi uzbūvētas bērnudārza ēkas «Iesvētīšanu». Lai šādu namu Preiļos, Līvānos un visā mūsu rajonā būtu vairāk!

Jā, celtnieki (Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas viri ar darbu vadītāju Viktoru Zaietilo priekšgalā) patiešām ir strādājuši pēc principa «Visu labāko bērniem!». Darbu vadītājs vēlāk atzinās, ka tik laba projekta bērnudārzam neesot pat Daugavpilī.

Soreiz svētku reizē neklājas piemirst tos, kas ziedoja savus

līdzekļus, lai šī celtnieki būvdarbu pasūtītājs bija agrofirma «Sarkanais Oktobris». Ēkas celtniecība izmaksāja 522,8 tūkstošus rubļu. Paju iemaksas deva Ogres trikotāžas kombināta Preiļu fabrika — 150 tūkstošus rubļu, rajona sadzīves pakalpojumu kombināts — 100 tūkstošus rubļu, rajona patērētāju biedrību savienība — 100 tūkstošus rubļu, Preiļu sakaru mežgls — 30 tūkstošus rubļu. Pārējos izdevumus sedza agrofirma «Sarkanais Oktobris».

Loti aktīvi bērnudārza iekārtošanā (atvēlot līdzekļus inventāra iegādei) iesaistījās Ogres trikotāžas kombināta Preiļu fabrika, rajona sadzīves pakalpojumu kombināts, rajona patērētāju biedrību savienība, «Lauktechnika» un citi uzņēmumi.

To, ka daudz inventāra sagādāts, ka šajos uzņēmumos strādājošo bērniem būs teicami dzīves apstākļi (arī neliels peldbaseins), pārliecinājās visi (arī paši nākamie bērnudārza iemītnieki), kuri uz «Auseklīti» atnāca pirmdien.

A. ILJINA

- ATTELOS: jauna bērnu dārza «Auseklītis» svīnīgā atklāšana. Attēla pa kreisi jaunā bērnudārza vadītāja V. Mālniece, Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Bricis, Preiļu katoļu draudzes dekāns A. Budže.

J. SILICKA foto

Mehanizatoru dinastijas

Kolhozā «Galēni» to ir pietiekoši. Dēli mehanizatora speciālisti pārņem mantojumu no tēviem, ir cienīgi viņu darba tradīciju turpinātāji.

Jānis Indāns sākumā kolhozā strādāja par traktoristu, vēlāk — par mehāniķi. Ar tehniku apstāties viss viņa mūžs. Tagad Jānis Indāns aizgājis pensijā, bet ģimenes profesiju turpina dēls Jānis, kas ir plaša profila mehanizators.

Viens no pirmajiem traktoristiem kolhozā bija Aloīzs Sem-

belis. Viņš miris. Teva pēdas iet dēli Andris un Modris: viņi abi ir mehanizatori.

Francis Usāns — mehanizators. Viņa dēls Māris — arī.

Visu laiku labāko tehnikas viru skaitā ir Pēteris Elsts. Kad viņš aizies pensijā, ir kas darba veterānu aizvieto: dēls Vilis strādā par mehanizatoru, otrs dēls Juris pēc dienesta armijā atgriezies mājās, aizvadiņajā sezonā ar kombainu novāca ražu, tagad ir šoferis.

J. AIZKAĻNS

Atgriezoties pie publicētā

„Ne jau priekš sevis“

- Ar šādu virsrakstu pagājušā gada 28. decembrī mūsu laikrakstā bija publicēta kolhoza «Sarkanā ausma» ledzīvotāju vēstule, kurā viņi izteica neapmierinātību ar 21. PMK melioratoru darbu. Uz šo vēstuli saņēmām šādu atbildi:

«Raksts izskatīts 21. PMK darbinieku ražošanas sanāksmē, kolhoza speciālisti apsekoja situāciju uz vietas objektā, runāju ar T. Parijonovu. (Viens no vēstules autoriem. Red. piez.)

Konstatēts sekojošais. Izpildot melioratīvās būvniecības darbus objektā, no darbu vadītāja A. Medvedeva puses pieļautas kļūdas darbu organizācijā, proti, ar vairākiem strādājošiem daudzkausu ekskavatoriem ierīkotās drenāžas aizbēršanu veica viens buldozers, tādēļ darbi leģa un daļa tranšēju tika aizbērtas jau ar sasalušu grunti. Neatkarīgi no tā, rudenī un ziemā ierīkotā drenāža pavasarī tiešām parasti jā-

pārber vēlreiz, lai pēc grunts nosēšanās nepaliktu pustukšas tranšejas.

Pārējais rakstā minētais būtu jāattiecinā uz emocijām, kas ne vienmēr ir objektīvas. Darbu pabeigšana plānota 1990. gada 3. ceturksnī. Objekta platības lielu daļu aizņem ciematā esošo kolhoznieku piemājas zemes, un tieši tamdēļ, lai nevajadzētu rakt tajās tranšejas šī gada pavasarī (aprīlī un maijā) un radīt grūtības šo zemju apstrādē un apsēšanā, melioratori turpina darbu rudenī un ziemas apstākļos.

Biedram A. Medvedevam aizrādīts, pieprasot ciešāk kontrolēt darbu izpildi, organizēt darbus tā, lai pēc iespējas ievērotu zemes lietotāju intereses, uzturēt ciešākus kontaktus ar kolhoza speciālistiem, lai uz vietas veiktu korekcijas projekta dokumentācijā, kas nepieciešamas saskaņā ar situāciju, kura izveidojusies pēc piemājas zemes platības palielināšanas kolhozniekiem.»

J. ROMANS,

Preiļu 21. PMK priekšnieks

Atmodas laika darbinieks

● Laikam nemitīgi ritot uz priekšu, arvien mazāk paliek cilvēku — atmodas laikmeta liecinieku. Arvien skopākas ir ziņas par tā laika izcilām personībām. Un tās pašas galvenokārt rodas vecajos preses izdevumos, gadu desmitiem nepieejamos. Bet bez tautas atmiņas nevar būt tās vēstures. Soreiz stāstām par vienu no sava laika izcilie darbiniekiem — mūsu novadnieku Vaclavu Kropu.

Viņš ir dzimis 1885. gadā Vārkavas pagasta Kalvos. Pēc tautskolas beigšanas jaunietis turpināja izglītību svētās Kārlīnes ģimnāzijā, tad garīgajā seminārā Pēterpilī. No semināra Vaclavs izstājās un strādāja par mājskolotāju pie kāda muižas pārvaldnieka. Pēc tam viņš bija grāmatvedis metalurģisko fabriku sindikatā «Prodomet». Pasaulē kara laikā Vaclavs Krops darbojās kā grāmatvedis (pulkveža pakāpē) hidrotehniskajā daļā. Latvijā pildīja mīlētienes pienākumus Latgales apgabala tiesā. Vaclavs Krops ir miris 1928. gadā Krāslavā, kur arī apglabāts.

Savu literāro darbību viņš iesāka 1909. gadā «Dryvā», ievietojot veselu virkni stāstu un apcerējumu. Lai raksturotu Vaclava Kropa stāstus, aplūkosim vienu stāsta — «Vaca nauda» — saturu.

Jāņu dienas vakarā trīs vezumnieki brauc no dzirnavām un ierauga uz pilskalna ugunsgrābi. Un ticēdami nostāstiem par vecas naudas kaltēšanu, viņi iet to rokā ņemt. Uz pilskalna tiesām katlā liesmo nauda. Bet kad naudas tīkotāji ker katlu, tie apdedzina rokas un tajā pašā brīdī viņiem uzbrūk melns suns. Arprātīgās bailēs vezumnieki bēg mājās.

Kad otrā rītā viens no viņiem ir sataisījies iet pie baznīckunga izsūdzēt vakarējo negadījumu, baznīcas pagalmā viņš dabū dzir-

Kultūras mantojums

dēt jautru vakara stāstu par to, kā vakar muižas pēgulnieki piejokojuši lētiņģos naudas meklētājus ar verdošu darvas katlu.

Vairākus saistošus stāstus par latgāliešu zemnieka dzīves nabadzību, māņticību un «dzeršanas postu Vaclavs Krops (pseidonims V. Igotnis) ievieto «Dryvā» līdz pat 1912. gadam.

Viņš bija arī pirmās latgāliešu oriģinālīgus autors. Triscēllenu luga «Dzeivais Myrūnš» parādījās rokkrastā. Tajā attēlots kāds pagasta vecākais, kurš sabiedrībā varētu daudz ko pozitīvu veikt, bet tas nododas uz dzīvi. Tāpēc pagasta dzīvē viņš ir «dzīvais mironis».

1912. gada 3. novembrī Pēterpilī radikāli noskaņotā pasaulīgās inteliģences daļa laiž klajā savu laikrakstu — «Jaunas Zīnas». Vaclavs Krops jo aktīvi piedalās laikraksta dibināšanā, būdams arī par galveno līdzekļu vācēju avīzē. Sākumā viņš ir arī avīzes redaktors.

Laikrakstu izdod paju sabiedrība ar 135 biedriem. Laikraksts iznāk reizi nedēļā. Pēc pirmajā numurā ievietotā ievadraksta, avīzes mērķi ir sekojoši:

«Myusu «Jaunas Zīnas» mes grybam padareit par tautas bo-

su, par myusu Dzimtines aizstovatoju un cela rodeitoju. Mes aizstovēsīm vysu, kas ir taisneigs un lykumeigs, cik varādami nessim gaismu un zynošonu tur, kur cylvāki vorgot aiz naziņas un tymsuma. Todēļ mes aizstovēsīm un gaismosim myusu zemnikus — orojus, kuri ir myusu tautas spēks un fundaments. Mēs pyulēsīmēs paskaidrot tagadejūs lykumus un aizrodeit uz jaunim, kaldi myusu zemei ir vajadzeigi. Mes pyulēsīmēs izskaidrot pagrīzt uz lobu myusu strodniku vajadzeibas pilsātos, pa fabrikom un darbnecom. Šī myusu tautas izgojēļi pa pilsātom na mozums ciš nu to, ka natur sova cela rodeitoju un naprūt sasavinot dēļ kūpeiga lobuma. Mums ryupes natikvin laiceigi tautas lobumi, bet mes pyulēsīmēs arī par goreigom vajadzeibom. Mes aizstovēsīm myusu tautas teireibu un vysus lobus irodumus, ar kurim tauta ir stypra. Mes pyulēsīmēs pacelt gūdā mvyusu latvyksu volūdu un karosim par jos tiseibom tur, kur tautai pidar runot val moceitis sova dzymtā volūdā...»

Ja tagad pārlūko avīzes slēpās publicētos rakstus, tad var redzēt, ka solījumi ir tikuši pildīti. Ja «Dryva» balstās un piemērojas Latgales zemniekiem, tad «Jaunas Zīnas» — iestājas arī par strādnieku un kalpu interesēm.

Šī laikmeta lielākā darbinieku daļa, vidējo un augstāko skolu jaunatne, strādāja ne jau naudas dēļ, bet lai vestu savu tautu saulītē. Un starp viņiem redzama vieta pieder mūsu novadniekam Vaclavam Kropam.

V. ROMANOVSKIS

LENNA KAROGS

Kultūras dzīve

Māksliniece pati par sevi

Pēc daudzu gadu pārtraukuma atkal atgriezies pie akvareļa glezniecības. Smalkie toni, ļoti konkrētas līnijas galvenajā zīmējumā, bet fons kontrastaini sapludināts, telpisks.

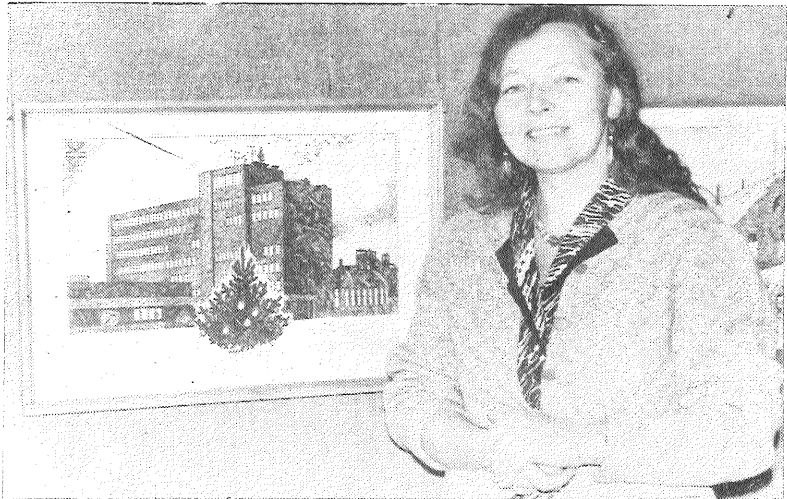
Un tas viss nācis no mana pedagoga un mākslinieka Kārļa Sūniņa gleznošanas tehniskās izpildes spējam un prasmes sava gara spēku izteikt ar krāsu palīdzību.

Dāvātos ziedus, visvairāk saistošos un iedvesmu uzmodrinošos, krāsainos un formās bagātus, vienmēr gleznoju ar lielu sakoncentrēšanos un uzmanību.

Lielu iespaidu aizvadītajā gadā atstāja brauciens ziemeļu virzienā uz Leningradu un dienvidu ceļojums uz Samarkandu, saulaino Buhāru un seno Hīvu. Austrumnieciskais dzīves stils, vēsturiskā arhitektūra un dabas apstākļi, — tas uz mums, eiropiešiem, nevar neatstāt iespaidu. Vēl šodien sajūtu Karakuma un Kizilkuma tuksnešu karstās smiltis. Mēs atradāmies uz abu šo tuksnešu saskares robežas. Un kāda laime redzēt, kā zied sakausīti visdažādākajās krāsās — tur, karstajā tuksnesī, kur ik uz soļa sastopama šīka dzīva radība lēkājot, rāpulojot vai leroķoties visdziļākajās alās. Vēl ilgi pēc brauciena ausis skanēja smeldzošā, austrumnieciski svētā kā pati dzīve tur, Vidusāzijā, skarbā un sirdi urdošā melodija.

Pēc ceļojuma tapa jauni saules pilni un kontrastaini darbi. Vasarā bezgala daudz gribējās strādāt.

Nobeidzu darbu pie lielā lat-

viešu tautas atmodai veltīta monumentāla gleznojuma uz kino teātra sienas. Riebiņos ar ausekliem un sniegpulksteņiem kā gaismas, cerības un laimes simboliem.

Preiļu kara komisariātā telpu noformējumā iekļāvu mūsu tautas Jāņu vainagu uz valroga fona kā simbolu tam, ka ar mums

rēķinās arī citas tautas, ja mēs protam sevi noturēt vajadzīgajā līmenī, pārāk sevi nepārvērtējot.

Personalizstāde Līvānu eksperimentālajā blokāmiskajā rūpnīcā turpinās. Esmu ļoti pateicīga šo lauzu viesmīlībai. Vienmēr esmu izjutusi cieņu pret šo kolektīvu. Paldies par viņu interesi par mākslu!

... un savu dzīvesbiedru

Oļegs Dubiņins jau 12 gadus strādā mājbuves trestā par mākslinieku un fotogrāfu.

Kamēr citi izplūst politisko noskaņu emocionālītātēs, Oļegs, cilvēks no tālās Sibīrijas, ko dzīve atvedusi uz Latviju, klusībā raksta dzeju par šo zemi, Latgales novadu. Daugavas krastiem un tumšajam zvaigžņotajām debesīm ziemas naktīs.

Cilvēks ar mākslinieka dvēseli

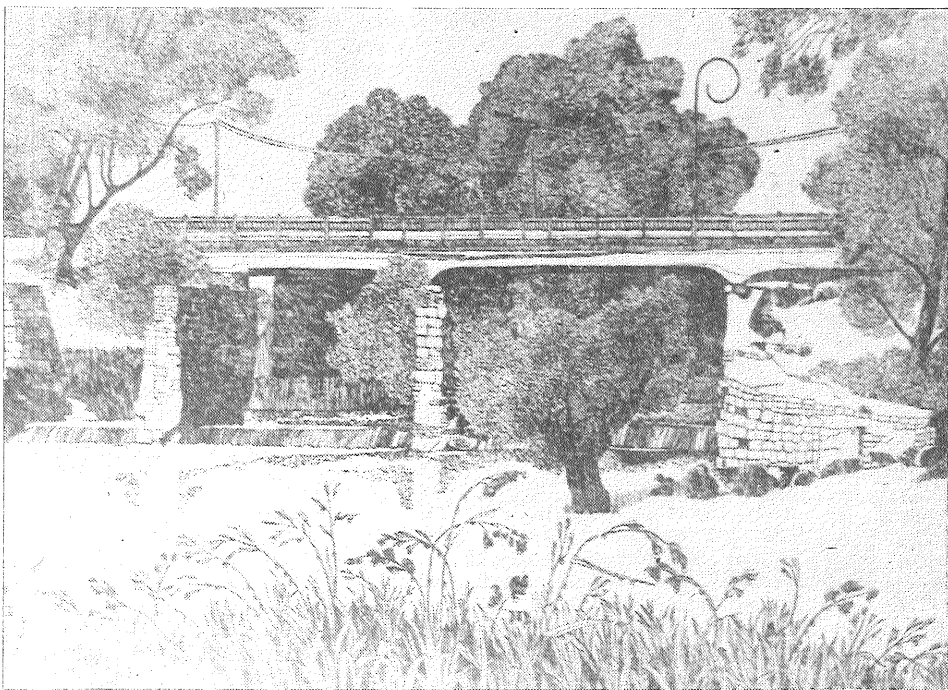
bieži kļūst klusos dabas nostūrīšos, lai fotolentē iemūžinātu ziedošu plāvu rasainā rītā, putna lidojumu zilajās debesīs vai smalku kukaiņi uz bērza tāss.

Daudzus gadus viņš strādā kā reportāžas meistars, fotografējot visdažādākos notikumus sabiedrības dzīvē. Daudzas viņa foto publikācijas ir bijušas ievietotas preses izdevumos kopā ar ceļojumu aprakstiem.

Jau labu laiku Oļegs strādā pie vecās heraldikas atjaunošanas — Latvijas pilsētu ģerboņu sērijas izgatavošanas, piedodot tiem jaunu skanējumu keramikā izpildījumā ar krāsaino glazūru uzlējumu. Tā radušās keramikas plāksnītes ar konkrēti iestrādātu šriftu un ģerboniem. Līvāni, Preiļi, Jēkabpils, Krustpils, Daugavpils...

Oļegs Dubiņins ir spējis pirmos soļus arī oforta tehnikā.

M. DUBIŅINA

ATĒLOS: māksliniece Marija Dubiņina un viņas akvareļi, Oļega Dubiņina oforts «Tilts».

J. SILICKA foto un fotoreprodukcijas

Redaktors P. PIZELIS

Paziņojumi Līdzjūtības

CIENIJAMIE VELETĀJI!

Līvānu novadam dota iespēja ievēlēt savu deputātu Latvijas PSR Augstākajā Padomē! Nepalaidīsim garām tādu izdevību un izvirzīsim kandidātus!

Deputātu kandidātu izvirzīšanas sapulce Latvijas PSR Augstākās Padomes vēlēšanām notiks 1990. gada 8. februārī Līvānu kultūras namā plkst. 17.30!

Lūdzam piedalīties!

161. Līvānu vēlēšanu apgabala komisija

REPUBLIKĀNISKĀ PROJEKTĒŠANAS UN MĀJU CELTĒNICĪBAS TRESTA AUTOTRANSPORTA UZŅĒMUMAM vajadzīgi:

remontu inženieris (sagāde) — darba alga 180 rubļi mēnesī. Ir premiālā piemaksa;

iekšējo santehniško sistēmu un iekārtu montētājs (santehniķis) — vidējā izpeļņa 220—240 rubļi mēnesī.

JĒKABPILS 8. AUTOKOMBINĀTA PREIĻU FILIALE aicina darbā gāzes un elektrometinātāju.

Tuvākas ziņas: Preiļi, tālrunis — 22933.

PARDOD grūsnu teli. Telefons 23313.

MAINA lauku māju pie Līvāniem pret labiekārtotu dzīvokli. Tālrunis 42416.

Izsakām vissirsnīgāko pateicību finansu nodaļas, Jaunaglonas 58. arodskolas kolektīviem, darbabiedriem, radiem, draugiem, kaimiņiem, Aglonas Romas katoļu baznīcas dekanam P. Onckulim, vikāram J. Ukinam, draudzē korim un visiem, visiem, kuri bija ar mums lielajās bēdās, izvadot pēdējā gaitā mīlo māmiņu Francišku Grebežu.

Bērni

Māt, pa tavu skāisto taku Tavi bērni tālāk ies, Zinot to, ka vienmēr blakus Mātes sirds tiem līdzi ies.

(A. Dāle)

Izsakām dziļu līdzjūtību HELENAS LIMANES piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi. Kolhoza «Vārkava» 2. ražošanas iecirkņa kolektīvs

Bez tevis, māmuliņ, mēs tālāk iesim vienlī, Tik paliks atmiņas kā gaiši paverieni.

(A. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību Evaldam Znotinam un viņa ģimenei sakarā ar MĀTES traģisko nāvi.

Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas komunisti

Latvijas saule, Rokas uz krūtīm man saltē, Es aizeju projām, Tu — bērniem un mazbērniem paliec.

(A. Skalbe)

Izsakām līdzjūtību JĀNĀ JOKSTA tuviniekiem, no viņa uz mūsu atvadoties.

Preiļu-rajona apvienības «Ražība» kolektīvs

Pār tevi smilšu klusums klāts, Vien paliek atmiņas Un tava mūža stāsts.

(J. Rūsīņš)

Esam sāpju brīdī kopā ar piederīgajiem, VECMAMINU Helēnu Limani smiltājā izvadot.

Mazbērni

Gan zināju tās dienā, Kad bij iet darbinā, To dienā nezina, Kad būs iet aizsaulē.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, no JĀNĀ JOKSTA uz mūsu atvadoties.

Kaimiņi

Sī gada 9. februārī Līvānu kultūras namā viesojas grupa «REMIX».

Koncertu sākums plkst. 19.00 un 21.00. Biļešu iepriekšpārdošana.

DAUGAVPILS ZINĀTNISKI TEHNISKAIS JAUNRADE JAUNATNES CENTRS «PRORIV»

veic saimniecību iekšējo ceļu un jebkura seguma laukumu projektēšanu un nodošanu ekspluatācijā.

Uzziņas pa tālruniem — 51169, 52940 un 51257.

Lēni, lēni, klusi, klusi Šodien dusēt aizej, māt. Rīta saule, silti vārdi Nespēj tevi modināt.

(A. Strautiņš)

Sāpju brīdī esam kopā ar mūsu darbabiedru Vitāliju Znotiņu, pavadot MAMULU smilšu kalnīnā.

3. iecirkņa mehanizatoru kolektīvs

Vaicās zeme, kā tas var būt, Ka tavus soļus vairs nesajūt, Vaicās pamestā māja un dzīvošpavarda liesma,

Vaicās, — cilvēk, kur tava dziesma?

(A. Skalbe)

Skumju brīdī esam kopā ar Juri Jokstu, BRĀLI smiltājā izvadot.

Preiļu, 24. CRBP kolektīvs

Mūža vilciens pa gadskārtu sliedēm Nerimti traucies un palicis kluss, Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm

Nu darbi, domas un vasaras dus.

(M. Losberga)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, HELENU LIMANI smiltājā izvadot.

Kolhoza «Vārkava» kolektīvs

Nolīst asaras, saņņaudzas valgs, Pienāk nesauktais ardievu laiks.

(H. Dorbe)

Skumju brīdī esam kopā ar Irēnu Ukinu, no BRĀLA uz mūsu atvadoties.

Veikala darbinieku kolektīvs

Sāp sirds, no tēva šķiroties, Kad viņa taka smilšu kalnā iet.

(J. Rūsīņš)

Skumstari līdzīgi Olgai Stivriņai, TEVU smiltājā izvadot. Preiļu kooperatīvās arodividusskolas kolektīvs

LEŅINA KAROGS

MĒSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● **REDAKCIJAS TĀLRUNI:** redaktors — 22059, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21986, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, redaktora vietniece, agrorūpnieciskā kompleksa un sporta nodaļas — 21759, rēpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents, vēstulju, jaunatnes un skolu dzīves nodaļa — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk ceturtdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaicās ielā 9). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, Kr. Valdemāra ielā 105). Viena nos. Iespiedniecība, Ofsetispiedums. «Ленина Карог» («Ленинский флаг»). Газета производится районного комитета КП Латвии в районной типографии даугавпилсского завода полиграфического комплекса.

Metiens 14 063 eksemplāri (latviešu valodā 10 109 eks., krievu valodā — 3 954 eks.). Indekss 68168. Pas. 115.